

УДК 338.439.02

МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ АГРОПРОДОВОЛЬЧОГО РИНКУ

Копейкіна В.В., студентка, Кулакова С.Ю.,

*к.е.н., доцент кафедри економіки підприємства та управління персоналом,
Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка*

У нашій країні агропродовольчий ринок може регулюватися державою та самостійно через ринкове регулювання, але наведені управління повинні бути взаємодоповнюючими та взаємопов'язаними між собою. На сучасному етапі розвитку економіки значну увагу приділяють державному регулюванню, і це є зрозумілим, тому що в економічних процесах не можна покладатися тільки на ринкове регулювання.

Вітчизняні науковці трактують агропродовольчий ринок, як складову частину економіки, яка охоплює виробництво, розподіл та споживання продовольчої сировини і продуктів харчування. [1]

Що стосується управління розвитку агропродовольчого ринку, на сьогодні більш вагомим є державне регулювання цієї системи, тому що, як раз таки, це регулювання дозволяє визначити значимість та самостійність держави, реалізація якої пов'язана із соціально-економічним розвитком країни.

Державне регулювання агропродовольчого ринку України можна визначити як цілеспрямовані дії держави в системі аграрного сектора економіки щодо забезпечення формування і розвитку. Виділяють такі основні ланки державного регулювання агропродовольчого ринку [4]:

- регулювання цін на сільськогосподарську продукцію через різні механізми з метою забезпечення сільським товаровиробникам нормальних умов господарювання;
- обмеження обсягів і регулювання структури сільськогосподарського виробництва з метою недопущення перевиробництва продукції;
- податкове регулювання, спрямоване на стимулювання розвитку аграрних підприємств з урахуванням їх особливостей;

- широке застосування кредитної форми підтримки шляхом здешевлення процентів і відшкодуванням (відстроченням) платежів основного боргу;
- економічна підтримка аграрних підприємств, що потрапили в несприятливі природньокліматичні умови;
- регулювання експортно-імпортних операцій на сільськогосподарську сировину й продовольство;
- державне фінансування найважливіших програм розвитку сектора (боротьба з водною та вітровою ерозією ґрунту тощо);
- наукове й інформаційне забезпечення сільських виробників та їх соціальна підтримка;
- узгодження попиту і пропозиції, підтримка їхньої рівноваги; [3,4]
- ведення моніторингу та прогнозування кон'юнктури ринку;
- впровадження стандартів агровиробництва та правил сертифікації продукції (СОТ, країн ЄС).

У процесі державного регулювання агропродовольчого ринку увага повинна приділятися не тільки захисту вітчизняного товаровиробника, але й вітчизняних споживачів даної продукції, адже найважливішим є забезпечення якісних і доступних за ціною товарів для українських споживачів, рівень і якість життя та соціальна захищеність населення. Забезпеченню захисту товаровиробників і споживачів вищеперелічених показників можуть сприяти два показники регулювання: попиту і пропозиції.[2]

Отже, на сьогодні держава намагається створити всі необхідні умови для нормального функціонування агропродовольчої сфери, є що вдосконалювати та покращувати, але все ж таки державне регулювання розвитку агропродовольчого ринку функціонує та більш менш ефективно.

Список використаних джерел

1. Андрійчук В. І. Економіка аграрних підприємств : підручник. / В. І. Андрійчук. - 2-ге вид., доповн. та перероб. - К.: КНЕУ, 2002. - 624 с.
2. Дейнеко Л.В., Купчак П.М. Державне регулювання виробництва та споживання продовольчих товарів в умовах глобалізації // «Регуляторні механізми у сфері виробництва та споживання товарів в умовах інтеграційних

процесів» Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. – Миколаїв 2010 – С. 3-7.

3. Єрмак Л.О. Державне регулювання економіки в контексті продовольчої безпеки // «Регуляторні механізми у сфері виробництва та споживання товарів в умовах інтеграційних процесів» Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. – Миколаїв 2010 – С. 66-68.

4. Забезпечення конкурентоспроможності аграрного сектора економіки України на внутрішньому і зовнішньому ринках; наукова доповідь / Автор. кол.: В.М. Трегобчук, Б.Й. Пасхавера. – К.: Інститут економіки та прогнозування, 2007. – 260с.

5. Копелець О.О. застосування елементів механізму регулювання розвитку сільського господарства в рамках систем державного і господарського управління / О.О. Копелець; за заг. ред. В.І.Лугового, В.М. Князева // Збірник наукових праць НАДУ при Президентіві України. – К.: Вид-во НАДУ, 2005. – Вип. 2. – С. 188-199.

УДК 005.412.658

РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

*Марченко В. В.¹¹, здобувач СВО «Магістр»,
Полтавська державна аграрна академія*

В умовах сьогодення економіка сільськогосподарських підприємств змінилась принципово. Підприємства отримали юридичну та економічну самостійність і повністю відповідають за результати своєї діяльності, яка, в свою чергу, пов'язана з залученням необхідних ресурсів, використанням їх у виробничому процесі, реалізацією виробленої продукції (робіт, послуг) [3, с. 600].

Вчасний та неупереджений аналіз фінансових результатів сприяє

¹¹ Науковий керівник: Світлична А. В., к.е.н., доцент